



## به نام خدا

### به مناسبت : روز جهانی عصای سفید

یکی از احتیاجات اساسی روانی افراد تعلق و وابستگی به گروه است. افرادی که ( نابینایان ) به گروه و دسته ای معین بستگی ندارند. اغلب تنها به سر می برند. و خود را بی ارزش ، نالایق و دارای نقص فرض می کنند. این احساس سبب اضطراب و ناراحتی آنها می شود و گاهی ممکن است آنها را به ارتکاب اعمال خطرناکی وادارد.

بنابراین داشتن گروه همسالان برای کودکان ضروری است. برقراری ارتباط برای کودک سالم کاری ساده است. اما برای یک کودک نابینا بخاطر مشکلاتی که دارد نیاز به آن است که دیگران با او ارتباط برقرار کنند. و او را در جمع خود بپذیرند.

باید بدانیم در برخورد با نابینایان با احساس ترحم ، مراقبت افراطی ، ترس و یا فرار از همکاری با آنها رفتار نکنیم.

با قرار دادن کودکان سالم و نابینا در یک گروه و ایجاد محیط آموزشی برای هر دوی آنها با نوعی آموزش تلفیقی در واقع کودک بینا عصای کودک نابینا می شود.

با آموزش بازی هایی چون مجسمه سازی به هر دو گروه به کودکان بینا چگونگی ارتباط با نابینایان و تعامل با آنان را می آموزیم.

با مطالعه کتابهای مربوطه به کودکانمان یاد بدهیم که وقتی با یک کودک نابینا مواجه میشوند باید چگونه با او برخورد کنند و چه بازی های مناسبی را با هم انجام دهند. و با هم بازی شدن با کودکان نابینا دنیایشان را پر جنب و جوش و شادی کنیم.

به کودکان بینا بیاموزیم که در موقع برقراری ارتباط با نابینایان همواره از کلام استفاده کنید و یاد بگیرند احساسات و عواطف خود را از طریق صحبت کردن به کودک نابینا منتقل کنند.

و اینکه حس لامسه کودک نابینا نیز بسیار قوی می باشد؛ پس برای بهتر متوجه شدن شکل یک چیز جدید؛ شیء را به او بدهند تا لمس کند.

پرورش چنین ارتباطات و روحیه ای در بین کودکانمان می تواند در تعالی روحیه هم نوع دوستی و کمک و... بسیار تاثیر گذار باشد.

پورصفر - مشاور تربیتی